

har Forrentningsprocenten i det sidste Aar været mellem 8 og 11; saa synes jeg, der skal et stærkt Bryst til at paastaa, at Produktionsprisen skal være 31 Kr.

A. C. Mortensen: Det ærede Medlem Hr. Løje forstod ikke min Sammenligning mellem Prisen paa Frihandelskorn og Arbejdslønnen, og saa maa jeg jo ikke have udtrykt mig tilstrækkelig klart. Hvad jeg vilde sige, var, at der er jo fastsat Maksimalpris paa Korn, og der er ogsaa af offentlige Myndigheder fastsat visse Priser for Arbejde, men for mange Landmænds Vedkommende gælder Maksimalprisen paa Korn kun for en Del af det Korn, de har at undvære. Der var Maksimalpris paa det hele det første Aar, men saa strejkede Landmændene og sagde: Saa sælger vi det ikke, vi sælger først, naar vi faar Lov at tage, hvad vi vil. Dertil sagde jeg, at det var det, Arbejderne ikke kunde gøre, skønt de har faaet en langt mindre Forhøjelse af Prisen paa det, de har at sælge, end Landmændene har faaet af Prisen paa Korn. Arbejderne kan ikke strejke og sige: Vi vil ikke levere vor fulde Arbejdskraft til den Løn, der er fastsat.

Det ærede Medlem Hr. Grønning og i øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Hartel var i Forbindelse med Kornloven inde paa at tale om, at hvis vi havde udstykket i langt større Udstrækning, havde vi ikke nu haft Korn nok, og saa havde der været mindre Arbejde. Det undrer mig, at den Slags Udtalelser kan fremsættes, eftersom Statistikken viser, at de mindre Landbrug udnytter Jorden langt mere rationelt, de faar en forholdsvis større Høst end de større Landbrug og giver ogsaa meget mere Arbejde.

Angaaende Spørgsmaalet Prisen paa Korn, som den højtærede Landbrugsminister i øvrigt var inde paa, vil jeg blot sige, at Landbrugets Kaar, navnlig det store Landbrugs Kaar, i disse Aar viser, at der gives saa vist rigeligt Produktionsprisen for det Korn, der maa afleveres. Hvis Afleveringsprisen havde ligget under Produktionsprisen, havde Landbrugets Kaar været anderledes. Derfor glæder det mig, at det kun er fra en enkelt Side, man har stillet Krav om en højere Pris. Jeg er ganske enig med den højtærede Landbrugsminister i, at der er Grund til at være tilfreds med, at man ikke fra den øvrige Del af Landbruget har ønsket noget i den Retning.

Lad mig slutte med at sige dette: der er talt om Korn til Kaffesurrogat og til Øl

og Sprit. Jeg for mit Vedkommende vilde meget stærkt beklage, om det skulde blive nødvendigt at skære ned paa Kornet til Kaffesurrogat. Selv om det kun er Kaffesurrogat, vi faar, tror jeg alligevel, at den Kaffe, Folk faar paa den Maade, betyder saa uendelig meget, ikke mindst for de mange Mennesker, der sidder meget hjemme, ikke kommer meget ud. Personlig vilde jeg ikke have saa meget imod, at der blev skaaret ned paa det Korn, som er bestemt til Øl- og Spritfabrikationen; men jeg ved, at der er andre, der vilde sige, at det vilde de ikke finde sig i.

Jeg vilde overordentlig gerne støtte det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen i hans Krav, men jeg tror ikke, det kan nytte, at man fra den ene eller fra den anden Side ønsker at faa noget ændret ved dette Lovforslag. Naturligvis skal vi have det i Udvalg, men jeg tror ikke, der er Haab om at faa noget ændret, da Interesserne er indbyrdes saa stærkt stridende og man har haft saa vanskelige Forhandlinger for at naa til Enighed. Jeg tror, at vi kommer til at blive ved det, som er foreslaaet.

Løje: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for Besvarelsen af de Spørgsmaal, som jeg stillede til Ministeren. Svarene tilfredsstillede mig i alt væsentligt, saa dem skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen nærede store Betænkeligheder ved, at vi allerede paa dette Tidspunkt skulde behandle og vedtage en Kornlov, idet man endnu ikke ved noget som helst om, hvorledes Høsten vil blive, og da Høstudsigterne, som vi alle ved, i dette Øjeblik ikke er særlig lovende, selv om man ikke kan udtale sig om, hvordan Enderesultatet bliver. I Modsætning til det ærede Medlem er jeg særdeles tilfreds med, at vi allerede nu behandler dette Spørgsmaal og gennemfører Loven. Jeg synes, at Landbruget har Krav paa allerede paa dette Tidspunkt at faa at vide, hvordan Vilkaarene bliver tilrettelagt gennem denne Lovgivning. I øvrigt vil jeg dertil føje, at hvis Høsten bliver meget daarlig, vil det være ganske uundgaaeligt, at alle her i dette Land — ja, jeg tænker naturligvis ikke her paa, hvad der nødvendigvis skal anvendes til Menneskets Ernæring — kommer til at resignere. Det kan ikke gaa an, at man, hvis Høsten bliver ringe, deri vil søge Motivering for yderligere at udskrive Korn af de Kornbeholdninger, som Landbruget har saa sparsomt af. Det kan ikke nytte, at vi